

לזכות הודיה אמונה בת שושנה רחל שתחי' לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל

1. אשה כי תזריע וילדה (יב,ב) - אם היתה צריכה לגר חבירתה מדלקת לה את הנר ואם היתה צריכה לשמן חבירתה מביאה לה שמן ביד
2. שם - ג' מפתחות לא נמסרו לשליח של חיה ושל גשמים ושל תחית המתים (2)
3. שם - גבול יש לה קודם הזמן הזה אינה מתעברת כל עיקר תוך הזמן הזה היא מתה ועוברת מת לאחר זמן הזה היא חיה ועוברת חי
4. זכר (שם) - הריני נזיר ונזיר כשיהיה לי בן התחיל מונה את שלו ואחר כך נולד לו בן משלים את שלו ואחר כך מונה את שלו בנו
5. שם - בת תחלה סימן לפה לבנים איכא דאמרי דמרבאי לאחאה ואיכא דאמרי דלא שלטא ביה עינא בישא אמר רב חסדא ולדידי בנתא עדיפן לי מבני
6. וביום השמיני ימול בשר ערלתו (שם,ג) - מניין למילה שבאותו מקום נאמר כאן ערלתו ונאמר להלן ערלתו מה להלן דבר שעושה פרי אף כאן דבר שעושה פרי
7. שם - זה הכלל דבר שמצותו ביום כשר כל היום דבר שמצותו בלילה כשר כל הלילה
8. בכל קדש לא תגע (שם,ד) - אלא טמא שאכל את הקדש...אזהרה מנין ר"ל אומר בכל קדש לא תגע רבי יוחנן אומר תני ברדלא אתאי טומאתו טומאתו כתיב הכא וטמאתו עליו ונכרתה וכתיב התם טמא יהיה עוד טמאתו בו מה להלן עונש ואזהרה אף כן עונש ואזהרה
9. ובן יונה או תר לחטאת (שם,ו) - יכול על ג' טומאות הללו יהא שיער מכפר ת"ל כל טומאות ולא כל טומאות...אימא יולדת דחלק דמיתא עולה ויורד אמר רב הושעיא לכל חטאתם ולא לכל טומאתם
10. ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטאת (שם,ח) - אין הקניין מתפרשות אלא או בלקיחת בעלים או בעשיית כהן
11. וראה להכהן את הנגע (יג,ג) - ר"מ אומר רואין את הנגעים [במועד] להקל אבל לא להחמיר רבי יוסי אומר לא להקל ולא להחמיר שאם אתה נזקק לו להקל [אתה] נזקק לו אף להחמיר
12. ושער בנגע הפך לבן (שם) - הנודר משחורי הראש אסור בקרחין ובעלי שיבות ומותר בנשים ובקטנים שאין נקראין שחורי הראש אלא אנשים
13. והסגירו להכהן (שם,ה) - מי שלקה ושנה בית דין מכניסין אותו לכיפה ומאכילין אותו שעורין עד שפריסו מתבקעת
14. וכבס בגדיו (שם) - כך היה מנהגו של בית ר"ג שהיו נותנין כלי לבן לכובס ג' ימים קודם לשבת וצבועים אפי' בע"ש
15. והובא אל הכהן (שם,ט) - ומוסרין לו ב' תלמידי חכמים שמא יבא עליה בדרך ר"י אומר בעלה נאמן עליה
16. וביום הראות בו (שם,יד) - היה ר"מ אומר מה ת"ל על פיהם יהיה כל ריב וכל נגע וכי מה ענין ריבים אצל נגעים אלא מקיש ריבים לנגעים מה נגעים ביום דכתיב וביום הראות בו אף ריבים ביום ומה נגעים שלא בסומין דכתיב לכל מראה עיני הכהן אף ריבים שלא בסומין ומקיש נגעים לריבים מה ריבים שלא בקרובים אף נגעים שלא בקרובים
17. שחין (שם,יח) - ואלו שכופין אותו להוציא מוכה שחין ובעל פולפוס והמקמץ והמצרף נחושת והבורסי בין שהיו עד שלא נישאו ובין משנישאו נולדו
18. וישערה הפך לבן (שם,כ) - נוקמיה לראב"ע דהוא חכם והוא עשיר והוא עשירי לעזרא...ההוא יומא בר תמני סרי שני הוה אתרחיש ליה ניסא ואהדרו ליה תמני סרי דרי חיוורתא
19. מכות אש (יג,כד) - טעמא דרבי רחמנא מכה מכה הא לא רבי רחמנא מכה מכה גחלים לאו אש ניהו
20. שם - תלמידי חכמים אין אור של גיהנם שולטת בהן ק"ו מסלמנדרא ומה סלמנדרא שתולדת אש היא הסף מדמה אין אור שולטת בו ת"ח שכל גופן אש עאכ"ו
21. שם - המדליק את הגדיש והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם מה שבתוכו וכו"א אינו משלם אלא גדיש של חטין או של שעורין
22. בראש או בזקן (שם,כט) - ראשו מה ת"ל לפי שנאמר גבי נזיר תער לא יעבור על ראשו יכול אף נזיר מצורע כן ת"ל ראשו
23. (שם) - שבוי שנשבה והניח קמה לקצור ענבים לבצור תמרים לגדור זיתים למסוק ב"ד יורדין לנכסיו ומעמידין אפוטרופוס וקוצר ובוצר וגודר ומוסק ואח"כ מורדין קרוב לנכסיו ולוקים אפוטרופא לעולם אפוטרופא לדיקנני לא מוקמינן
24. קרח הוא (שם,מ) - תנו רבנן לא יקרחו יכול אפי' קרח ד' וה' קריחות לא יהא חייב אלא א' ת"ל קרחה לחייב על כל קרחה וקרחה
25. והצורע אשר בו הנגע (שם,מה) - אין בין מצורע מוסגר למצורע מוחלט אלא פריעה ופרימה...מנה"מ...מי שצורעתו תלויה בגופו יצא זה שאין צורעתו תלויה בגופו אלא בימים
26. בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע (שם) - במאי חומריה דמצורע מזב שכן טעון פריעה ופרימה ואסור בתשמיש המטה
27. ועל שפם יעטה (שם) - מצורע מהו בשאלת שלום ת"ש ועל שפם יעטה שיהו שפתותיו מדובקות זו בזו
28. בדרך ישב מחוץ למחנה מושבו (שם,מו) - מצורע שנכנס לפנים ממחיצתו פטור שנאמר בדרך ישב מחוץ למחנה מושבו בדרך ישב לבדו ישב מחוץ למחנה מושבו הכתוב נתקו לעשה
29. והגיד כי יהיה בו נגע צרעת (שם,מז) - דכו"ע מיהת ג' על ג' בצמר ופשתים מיטמא בנגעים מנלן
30. או בשתי או בערב (שם,מח) - כל מחיצה שאינה של שתי ושל ערב אינה מחיצה דברי רבי יוסי וכו"א א מ' דברים
31. תורת המצרע (יד,ב) - נגעים מקרא מרובה והלכות מועטות אהלות מקרא מועט והלכות מרובות וומאי נ"מ אי מסתפקא לך מילתא בנגעים עיין בקראי
32. ב' צפרים חיות טהרות (שם,ד - ע' רש"י) - מאי דכתיב אם ישך הנחש בלוא לחש ואין יתרון לבעל הלשון לעתיד לבוא מתקבצות ובהות כל החיות אצל הנחש ואומרים לו ארי דורס ואוכל זאב טורף ואוכל אתה מה הנאה יש לך אמר להם ואין יתרון לבעל הלשון על מים חיים (שם,ה) - ת"ר הקדים עפר למים פסול ור"ש מכשיר
33. ושלח את הצפר החיה על פני השדה (שם,ז) - היה צבי רץ פדרכו או שהיו גוזלות מפריחין ואמר זכתה לי שדי לא אמר כלום
34. וגלח את כל שערו (שם,ח) - ור"א מ"ט לייף מראשו...לפי שנאמר גבי נזיר תער לא יעבור על ראשו יכול אף נזיר מצורע כן ת"ל ראשו...ורבנן האי ראשו מאי דרשי ביה מיבעי להו למידחי לאו דהקפה
35. שם - המקדיש עבדו אין מועלין בו רשב"ג אומר מועלין בשערו מאי לאו בהא קמיפלגי דמ"ס קדוש ומ"ס לא קדוש...אלא דכו"ע עבדא כמקרקעי דמי והכא בשערו העומד ליגזז קמיפלגי
36. שם - ישראל המסתפר מגוי רואה במראה וגוי המסתפר מישראל מין שהגיע לבלוריתו שומט את ידו

פרשת שמיני תשפ"ו – Zichru Simanim Parshas haShavua Quiz

38. יגלח את כל שערו את ראשו ואת זקנו (שם, ט) - לפי שנאמר לא תקיפו פאת ראשכם שומע אני אף מצורע כן ת"ל ראשו
39. ורחץ את בשרו במים (שם) - חציצין דאורייתא נינהו דכתיב ורחץ את כל בשרו שלא יהא דבר חוצץ בין בשרו למים (2)
40. שם - מי איכא מידי דבשבת שרי וביורה"כ אסור אלא הואיל ובשבת שרי ביוה"כ נמי שרי
41. ולג אחד שמן (שם, י) - לוג שמן של מצורע מתנותיו שרו ליה ומדמתנותיו שרו ליה מתנותיו מפגלי ליה דתניא לוג שמן של מצורע מועלין בו עד שיזרוק הדם נזרק הדם לא נהנין ולא מועלין רבי אומר מועלין עד שיתן מתנותיו ושיוין שאסור באכילה עד שיתן מתן שבע ומתן בהונות
42. שני כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה (שם, י) - מנין לזובח בהמה בעלת מום לע"ז שהוא פטור שנאמר זבח לאלהים יחרם בלתי לה' לבדו לא אסרה תורה אלא כעין פנים
43. שם - לכל קרבנם ולכל מנחתם ולכל חטאתם ולכל אשמים כל קרבנם לרבות לוג שמן של מצורע סלקא דעתך אמינא מן האש כתב רחמנא קא משמע לן
44. לפני ה' פתח אהל מועד (שם, יא) - מצורע טובל ועומד בשער ניקנור ר"י אומר אינו צריך טבילה שפבר טבל מבערב
45. שם - ומנא תימרא דאמרין הואיל ואישתרי ואישתרי דתניא מצורע שחל ח' שלו בע"פ וראה קרי בו ביום וטבל אמרו חכמים אע"פ שאין טבול יום אחר נכנס זה נכנס
46. והקריב אתו לאשם (שם, יב) - סמיכת אשם מצורע דאורייתא ותכף לסמיכה שחיטה לאו דאורייתא מיתיבי וסמך ושחט מה סמיכה בטוהרין אף שחיטה בטוהרין ואי אמרת לאו דאורייתא בטמאין נמי משכחת לה אלא איפוך סמיכת אשם מצורע לאו דאורייתא ותכף לסמיכה שחיטה דאורייתא
47. והניף אתם תנופה (שם) - ותתרבה תנופה בחוברין מקל וחומר ומה סמיכה שלא נתרבתה בשחוטין נתרבתה בחוברין תנופה שנתרבתה בשחוטין אינו דין שנתרבתה בחוברין משום דלא אפשר היכי לעביד לינפו כולהו בהדי הדדי קא הויא חציצה ליניף וליהדר וליניף תנופה אמר רחמנא ולא תנופות
48. אצבעו (שם, טז) - מפני מה אצבעותיו של אדם דומות ליתידות...אלא מ"ט משופות פתידות שאם ישמע אדם דבר שאינו הגון יניח אצבעותיו באזניו
49. ואם דל הוא (שם, כא) - ג' אין רואין פני גיהנם אלו הן דקדוקי עניות וחולי מעיין והרשות ו"א אף מי שיש לו אשה רעה
50. שם - לשפת חשאים ראי חטא נותנים לתוכה בחשאי ועניים בני טובים מתפרנסין מתוכה בחשאי
51. שם - [התקדשי לי...ע"מ שאני עשיר ונמצא עני עני ונמצא עשיר אינה מקודשת] ע"מ שאני עשיר אין אומרים כר"א בן חרסום וכראב"ע אלא כל שבגני עירו מכבדים אותו מפני עושרו
52. שם - א"ל ההוא גברא הואיל ופלגא דזוזא הוא לא בעינא נתביה לעניים הדר א"ל נתביה ניהלי איזיל ואברי ביה נפשי א"ל רב יוסף כפר זכו ביה עניים ואע"ג דליקא עניים הכא אנו יד עניים אנו
53. שם - יצא נשיא ומשיח שאין באין לידי עניות נשיא דכתיב ועשה א' מפל מצות ה' אלהיו מי שאין ע"ג אלא ה' אלהיו משיח דכתיב והכהן הגדול מאחיו שהוא גדול מאחיו בגוי בלח בהכמה ובעושר אחרים אומרים מנין שאם אין לו גדלהו משל אחיו ת"ל והכהן הגדול מאחיו אשר יצק על ראשו גדלהו מאחיו בעא מיניה רבינא מר"ג בר יצחק נשיא שנצטרע מהו מידחה דחי או מיפטר פטיר א"ל דילך או דגזא
54. כי תבאו אל ארץ כנען (שם, לד) - כל מי שקבוע בא"י ומדבר לשון הקדש ואוכל פירותיו בטרה וקורא ק"ש בבקר ובערב זה מבושר שבן העוה"ב הוא
55. ונתתיו נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם (שם) - בית שאין בו ד' אמות על ד' אמות פטור מן המזוזה ומן המעקה ואינו מטמא בנגעים וכו'
56. בבית ארץ אחזתכם (שם) - ת"ק סבר ורשלים לא נתחלקה לשבטים ור"י סבר ורשלים נתחלקה לשבטים (2)
57. ופנו את הבית...ולא יטמא כל אשר בבית (שם, לו) - התורה חסה על ממונן של ישראל (*+2)
58. ועשה אתם הפהן (שם, טו) - ומקריב עליו קיני זבין קיני זבות קיני יולדות וכו'...איבעיא להו הגי כהני שלוחי דידן הוו או שלוחי דשמיא
59. ואם שכל ישכב איש אתה ותיה נדתה עליו (שם, כד) - בועל נדה אינו כנדה וטובל ביום
60. והזרתם את בני ישראל מטמאתם (שם, לא) - אמר רבי יאשיה מיכן אזהרה לבני ישראל שיפראו מנשותיהן סמוך לוסתן

1. שבת קכח	13. סנהדרין פא	25. מגילה ח	49. עירובין מא
2. תענית ב, סנהדרין קיג	14. שבת יט	26. פסחים סז	50. שקלים טו
3. יבמות יב	15. סוטה ז	27. מועד קטן טו	51. קידושין מט
4. נזיר יג	16. סנהדרין לד	28. פסחים סז	52. בבא קמא לו
5. בבא בתרא קמא	17. כתובות עז	29. שבת כו	53. הוריות ט
6. שבת קח	18. ברכות כז	30. עירובין טז	54. שקלים ט
7. מגילה כ	19. פסחים עה	31. חגיגה יא	55. סוכה ג
8. מכות יד	20. חגיגה כז	32. תענית ח	56. יומא יב, מגילה כו
9. שבויות ח	21. בבא קמא סא	33. סוטה טז	57. ר"ה כז, *יומא לט*, יומא מד
10. יומא מא	22. נזיר מא	34. בבא מציעא יא	58. נדרים לג
11. מועד קטן ז	23. בבא מציעא לט	35. נזיר מא	59. יומא ו
12. נדרים ל	24. מכות כ	36. גיטין לט	60. שבויות יח
			37. עבודה זרה כט
			38. יבמות ה
			39. עירובין ד, סוכה ו
			40. ביצה יח
			41. זבחים מד
			42. עבודה זרה נא
			43. מנחות עג
			44. יומא ל
			45. יבמות ז
			46. זבחים לג
			47. מנחות צד
			48. כתובות ה